II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA VIJEĆA (EU) 2015/322

od 2. ožujka 2015.

o provedbi 11. europskog razvojnog fonda

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor Europske unije i Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu između članica Skupine afričkih, karipskih i pacifičkih država s jedne strane i Europske zajednice i njezinih država članica, s druge strane, kako je zadnje izmijenjen ([1]) („Sporazum o partnerstvu AKP-EU"),

uzimajući u obzir Unutarnji sporazum između predstavnika vlada država članica Europske unije koji su se sastali u okviru Vijeća, o financiranju pomoći Europske unije na temelju višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2014. do 2020., u skladu sa Sporazumom o partnerstvu AKP-EU, i o dodjeli financijske pomoći za prekomorske zemlje i područja na koje se primjenjuje dio četvrti Ugovora o funkcioniranju Europske unije ([2]) („Unutarnji sporazum"), a osobito njegov članak 10. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske investicijske banke,

budući da:

(1) Odlukom br. 1/2013 Vijeća ministara AKP-EU ([3]) uspostavljen je višegodišnji financijski okvir za suradnju s afričkim, karipskim i pacifičkim (AKP) zemljama za razdoblje od 2014. do 2020. umetanjem novog Priloga I.c Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

(2) U Unutarnjem sporazumu definirane su razne financijske omotnice 11. europskog razvojnog fonda (ERF), ključ raspodjele doprinosa i doprinosi 11. ERF-u, osniva se Odbor ERF-a i Odbor instrumenta pomoći ulaganju („Odbor IF-a"), te određuju ponderi glasova i pravilo kvalificirane većine u okviru tih odbora.

(3) Nadalje, u Unutarnjem sporazumu određuje se ukupna količina pomoći Unije Skupini država AKP-a („države AKP-a") (isključujući Južnoafričku Republiku) te prekomorskim zemljama i područjima („PZP") za sedmogodišnje razdoblje od 2014. do 2020. od 30 506 milijuna EUR koju su osigurale države članice. Od ovog iznosa, 29 089 milijuna EUR dodijeljeno je državama AKP-a kako je određeno u višegodišnjem financijskom okviru za razdoblje od 2014. do 2020. iz Priloga I.c Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, 364,5 milijuna EUR dodijeljeno je prekomorskim zemljama i područjima i 1052,5 milijuna EUR dodijeljeno je Komisiji za rashode potpore povezane s programiranjem i provedbom ERF-a od strane Komisije, od čega najmanje 76,3 milijuna EUR treba biti dodijeljeno Komisiji za mjere usmjerene na poboljšanje učinka programa ERF-a kako je navedeno u članku 6. stavku 3. Unutarnjeg sporazuma.

(4) Dodjela 11. ERF-a prekomorskim zemljama i područjima uređena je Odlukom Vijeća 2013/755/EU ([4]) te njenim provedbenim pravilima i svim njihovim kasnijim ažuriranjima.

([1]) SL L 317, 15.12.2000., str. 3..
([2]) SL L 210, 6.8.2013., str. 1.
([3]) SL L 173, 26.6.2013., str. 67.
([4]) Odluka Vijeća 2013/755/EU od 25. studenoga 2013. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj uniji („Odluka o prekomorskom pridruživanju") (SL L 344, 19.12.2013., str. 1.).

(5) Mjere koje su obuhvaćene i prihvatljive za financiranje na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 1257/96 ([1]) trebalo bi samo u iznimnim okolnostima financirati iz 11. ERF-a, kada je takva pomoć potrebna za osiguranje neprekidne suradnje od kriznih do stabilnih uvjeta za razvoj te se ne može financirati iz općeg proračuna Unije.

(6) Vijeće je 11. travnja 2006. usvojilo načelo financiranja instrumenta mirovne pomoći za Afriku iz ERF-a te dogovorilo buduće načine i strukturu instrumenta.

(7) Zemlje AKP-a također će imati pravo na pomoć Unije iz tematskih programa koje predviđa Uredba (EU) br. 233/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]), Uredba (EU) br. 234/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), Uredba (EU) br. 230/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) i Uredba (EU) br. 235/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]). Ti programi trebali bi pružiti dodanu vrijednost, biti usklađeni sa i nadopunjavati programe financirane iz 11. ERF-a.

(8) Kao što je navedeno u uvodnoj izjavi 8. Uredbe (EU) br. 1288/2013 Europskog Parlamenta i Vijeća ([6]), kako bi se promovirala međunarodna dimenzija visokog obrazovanja, moguće je staviti na raspolaganje sredstva iz Europskog razvojnog fonda, u skladu s postupcima kojima je on uređen, za djelovanja u području obrazovne mobilnosti u zemlje ili iz zemalja koje nisu članice EU-a te za suradnju i dijalog o politici s nadležnim tijelima javne uprave/institucijama/organizacijama iz tih zemalja. Odredbe Uredbe (EU) br. 1288/2013 primjenjivat će se na korištenje tih sredstava.

(9) Regionalnu suradnju između država AKP-a, PZP-ova i najudaljenijih regija Unije trebalo bi i dalje poticati. U skladu s člankom 10. stavkom 1. Unutarnjeg sporazuma, Provedbena uredba trebala bi sadržavati prikladne mjere kako bi se omogućilo usklađivanje financiranja kredita iz 11. ERF-a i Europskog fonda za regionalni razvoj za financiranje projekata suradnje između najudaljenijih regija Unije i država AKP-a i PZP-ova na Karibima, u zapadnoj Africi i Indijskom oceanu, a posebno pojednostavljene mehanizme za zajedničko upravljanje takvim projektima.

(10) Za potrebe provedbe 11. ERF-a potrebno je uspostaviti postupak za programiranje, istraživanje i odobravanje pomoći te je potrebno utvrditi detaljna pravila za nadzor korištenja pomoći.

(11) Europski konsenzus o razvoju od 22. prosinca 2005. te zaključci Vijeća od 14. svibnja 2012. o „Povećanju učinka razvojne politike EU-a: plan za promjenu" trebali bi predstavljati opći okvir politike za programiranje i provedbu 11. ERF-a, uključujući međunarodno dogovorena načela o učinkovitosti pomoći, poput načela određenih u Pariškoj deklaraciji o učinkovitosti pomoći (2005.), Kodeksu ponašanja EU-a o podjeli rada u razvojnoj politici (2007.), Smjernicama EU-a za plan djelovanja iz Accre (2008.), zajedničkom stajalištu EU-a, uključujući o jamstvu EU-a o transparentnosti i drugim aspektima transparentnosti i odgovornosti, za četvrti forum na visokoj razini o učinkovitosti pomoći u Busanu, čiji je rezultat, između ostalog, bio Završni dokument iz Busana (2011.), Akcijski plan o ravnopravnosti spolova za vanjsko djelovanje (2010.) te Konvencija Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom čija je stranka Unija.

(12) Vijeće je 14. svibnja 2012. donijelo Zaključke o budućem pristupu proračunskoj potpori EU-a za treće zemlje. U tim zaključcima Vijeće se zalagalo da se proračunska potpora učinkovito koristi kao potpora smanjenju siromaštva i upotrebi nacionalnih sustava, za povećanje predvidljivosti pomoći i jačanje odgovornosti partnerskih zemalja za razvojne politike i reforme, u skladu s Europskim konsenzusom o razvoju, Planom za promjenu te planom za učinkovitost međunarodne pomoći.

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. o humanitarnoj pomoći (SL L 163, 2.7.1996., str. 1.).

([2]) Uredba (EU) br. 233/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2014. o uspostavi Instrumenta financiranja za razvojnu suradnju za razdoblje 2014.-2020. (SL L 77, 15.3.2014., str. 44.).

([3]) Uredba (EU) br. 234/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2014. o uspostavi Instrumenta za partnerstvo za suradnju s trećim zemljama (SL L 77, 15.3.2014., str. 77.).

([4]) Uredba (EU) br. 230/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2014. o uspostavi Instrumenta za doprinos stabilnosti i miru (SL L 77, 15.3.2014., str. 1.).

([5]) Uredba (EU) br. 235/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2014. o uspostavi Instrumenta financiranja za demokraciju i ljudska prava širom svijeta (SL L 77, 15.3.2014., str. 85.).

([6]) Uredba (EU) br. 1288/2013 Europskog Parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa „Erasmus+": programa Unije za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport i stavljanju izvan snage odluka br. 1719/2006/EZ, 1720/2006/EZ i 1298/2008/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 50.).

(13) Unija bi trebala promicati cjeloviti pristup u odgovoru na krize i katastrofe te na sukobom pogođene i nestabilne prilike, uključujući tranzicijske prilike. Takav pristup bi posebno trebao biti utemeljen na zaključcima Vijeća o sigurnosti i razvoju, o odgovoru Unije na nestabilne prilike, o sprečavanju sukoba, kao i na svim relevantnim naknadnim zaključcima. Unija bi trebala primijeniti pristup i načela Novog dogovora za angažman u nestabilnim državama. Time bi se također pomoglo osiguranju odgovarajuće ravnoteže između sigurnosnih, diplomatskih, razvojnih i humanitarnih pristupa te povezivanju kratkoročnog odgovora i dugoročne institucionalne potpore.

(14) U svojim zaključcima od 12. prosinca 2013. o izvješću Komisije o potpori EU-a demokratskom upravljanju, uz težište na upravljačkoj inicijativi, Vijeće je napomenulo da, neovisno o potrebama partnerske zemlje i obvezi Unije da pruži predvidljiva sredstva, elementi pristupa programiranju koji se temelji na poticajima mogu potaknuti napredak i rezultate u demokratskom upravljanju te bi na dinamičan način trebali odgovarati razini obveza i napretka u pogledu ljudskih prava, demokracije, vladavine prava i dobrog upravljanja. Vijeće je također napomenulo da, iako financijski poticaji nisu dostatni kako bi se potakle demokratske reforme, pristup koji se temelji na poticajima najučinkovitiji je kada je dostupna kritična masa sredstava kako bi se postigao znatan učinak i rezultati, u slučajevima u kojima dodjele čine dio šire strategije angažmana Unije. Pristup koji se temelji na poticajima trebao bi uzeti u obzir prethodna iskustva i znanja stečena u vezi s mehanizmima koji se temelje na uspješnosti, kao što je upravljačka inicijativa 10. ERF-a.

(15) Tijekom 2013. Odbor za ERF, uspostavljen na temelju Unutarnjeg sporazuma 10. ERF-a ([1]), održao je nekoliko inicijalnih razmjena stajališta o načinu utvrđivanja višegodišnjih okvirnih dodjela sredstava iz 11. ERF-a. Te rasprave stvorile su temelj za konačno odobrenje nacionalnih okvirnih dodjela.

(16) Unija bi trebala tražiti najučinkovitiji način korištenja dostupnih resursa kako bi poboljšala učinak svojeg vanjskog djelovanja. To bi se trebalo postići kroz koherentnost i komplementarnost instrumenata Unije za vanjsko djelovanje te korištenjem, prema potrebi, financijskih instrumenata koji imaju učinak poluge. Unija bi također trebala biti usmjerena osiguravanju usklađenosti s drugim područjima svojeg vanjskog djelovanja pri oblikovanju politike razvojne suradnje Unije i njezina programiranja strateškog planiranja te provedbe mjera.

(17) Borba protiv klimatskih promjena i zaštita okoliša među velikim su izazovima s kojima se Unija suočava i gdje postoji hitna potreba za međunarodnim djelovanjem. U skladu s namjerom navedenom u Komunikaciji Komisije od 29. lipnja 2011. naslovljenoj „Proračun za Europu 2020.", u kojoj se naglašava predanost Unije promicanju, u njezinim unutarnjim i vanjskim politikama, pametnog, uključivog i održivog rasta spajanjem: gospodarskog, društvenog i okolišnog stupa, ova Uredba bi u najvećoj mogućoj mjeri trebala doprinijeti cilju namjene najmanje 20 % sveukupnih sredstava Unije za ciljeve djelovanja za borbu protiv klimatskih promjena, poštujući načelo partnerstva sa zemljama AKP-a sadržano u Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. Djelovanja u vezi s niskom razinom ugljika i otpornost društva na klimatske promjene trebala bi se, kad je god moguće, međusobno podupirati kako bi se pojačao njihov učinak.

(18) Unija i države članice bi trebale poboljšati usklađenost i komplementarnost svojih politika o razvojnoj suradnji, osobito uzimajući u obzir prioritete partnerskih zemalja i regija na državnoj i regionalnoj razini. Kako bi se osiguralo da se politike razvojne suradnje Unije i one država članica međusobno nadopunjuju i jačaju, prikladno je raditi na zajedničkom višegodišnjem programiranju i njegovim naknadnim koracima na lokalnoj razini, osobito zajedničkoj analizi, zajedničkom odgovoru, podjeli rada, okvirnim financijskim dodjelama te, prema potrebi, zajedničkom okviru rezultata.

(19) Na sastanku na vrhu između EU-a i Afrike u prosincu 2007. usvojeno je strateško partnerstvo između Afrike i EU-a potvrđeno sastankom na vrhu između EU-a i Afrike u studenome 2010. Vijeće je također usvojilo zaključke o Zajedničkoj strategiji partnerstva EU-a i karipskih država 19. studenoga 2012., kojima su zamijenjeni zaključci Vijeća o partnerstvu EU-a i karipskih država od 11. travnja 2006. Vezano uz Pacifik Vijeće je 14. svibnja 2012. usvojilo zaključke o obnovljenom razvojnom partnerstvu kojima je ažurirana i nadopunjena strategija usvojena 2006. (zaključci Vijeća od 17. srpnja 2006.).

(20) Financijski interesi Unije trebali bi biti zaštićeni prikladnim mjerama kroz cijeli ciklus rashoda, uključujući sprečavanjem, otkrivanjem i istraživanjem nepravilnosti, povratom izgubljenih, pogrešno uplaćenih ili nepravilno iskorištenih sredstava, te, gdje je to primjereno, određivanjem kazni. Te bi mjere trebale biti provedene u skladu s važećim sporazumima zaključenima s međunarodnim organizacijama i trećim zemljama.

([1]) Unutarnji sporazum između predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, o financiranju pomoći Zajednice na temelju višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2008. do 2013. u skladu sa Sporazumom o partnerstvu AKP-EZ te o dodjeli financijske pomoći prekomorskim zemljama i područjima na koje se primjenjuje četvrti dio Ugovora o EZ-u (SL L 247, 9.9.2006., str. 32.).

(21) Organizacija i funkcioniranje Europske službe za vanjsko djelovanje uspostavljeni su u Odluci Vijeća 2010/427/EU ([1]),

DONIJELO JE OVU UREDBU:

GLAVA I.

CILJEVI I OPĆA NAČELA

Članak 1.

Ciljevi i kriteriji prihvatljivosti

1. Geografska suradnja sa zemljama i regijama AKP-a u kontekstu 11. ERF-a zasniva se na ciljevima, osnovnim načelima i vrijednostima navedenima u općim odredbama Sporazuma o partnerstvu AKP-EU.

2. Osobito, a unutar okvira načela i ciljeva vanjskog djelovanja Unije, Europskog konsenzusa o razvoju i Plana za promjenu te njihovih naknadnih izmjena i dodataka:

(a) osnovni cilj suradnje na temelju ove Uredbe jest smanjenje i, dugoročno, iskorjenjivanje siromaštva;

(b) suradnja na temelju ove Uredbe također doprinosi:

i. poticanju održivog i uključivog gospodarskog, socijalnog i okolišnog razvoja,

ii. konsolidaciji i podupiranju demokracije, vladavine prava, dobrog upravljanja, ljudskih prava i relevantnih načela međunarodnog prava te

iii. provedbi pristupa koji se temelji na pravima te koji obuhvaća sva ljudska prava.

Ostvarenje ciljeva iz prvog podstavka mjeri se relevantnim pokazateljima, uključujući pokazatelje ljudskog razvoja, osobito Milenijskim razvojnim ciljem (MDG) 1. za taj podstavak točku (a) i MDG-ima od 1. do 8. za taj podstavak točku (b) te, nakon 2015., drugim pokazateljima koje su na međunarodnoj razini dogovorile Unija i njezine države članice.

3. Programiranje treba oblikovati tako da u najvećoj mogućoj mjeri udovolji kriterijima za službenu razvojnu pomoć („ODA”) koje je uspostavio Odbor za razvojnu pomoć Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD/DAC), uzimajući u obzir cilj Unije da se najmanje 90 % njezine cjelokupne vanjske pomoći u razdoblju od 2014. do 2020. smatra ODA-om.

4. Djelovanja obuhvaćena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1257/96 te koja su prihvatljiva za financiranje na temelju te Uredbe u načelu se ne financiraju na temelju ove Uredbe, ne dovodeći u pitanje potrebu osiguravanja trajne suradnje od kriznih do stabilnih uvjeta za razvoj. U tim slučajevima posebna pozornost daje se osiguravanju da su humanitarna pomoć, oporavak i razvojna potpora učinkovito povezani te da doprinose smanjenju rizika od katastrofa i otpornosti.

Članak 2.

Opća načela

1. Provedbom ove Uredbe osigurava se usklađenost s drugim područjima vanjskog djelovanja Unije, drugim relevantnim politikama Unije te dosljednost razvojne politike, u skladu s člankom 208. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (TFEU) S tim ciljem, mjere financirane na temelju ove Uredbe, uključujući one kojima upravlja Europska investicijska banka (EIB), temelje se na politikama suradnje navedenima u dokumentima poput dogovora, izjava i planova djelovanja između Unije i dotičnih trećih zemalja i regija, te na odlukama, posebnim interesima, prioritetima politike te strategijama Unije.

2. Unija i države članice rade na zajedničkom višegodišnjem programiranju koje se temelji na strategijama partnerskih zemalja za smanjenje siromaštva ili ekvivalentnim strategijama razvoja. One mogu poduzeti zajednička djelovanja, uključujući zajedničku analizu tih strategija i zajednički odgovor na njih, utvrđujući prioritetna područja intervencije i lokalnu podjelu rada, kroz zajedničke misije svih donatora i korištenjem sufinanciranja i delegiranih dogovora o suradnji.

([1]) Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi organizacije i funkcioniranja Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30.).

3. Unija promiče multilateralni pristup globalnim izazovima i u tom pogledu surađuje s državama članicama i partnerskim zemljama. Unija prema potrebi potiče suradnju s međunarodnim organizacijama i tijelima te drugim bilateralnim donatorima.

4. Odnosi između Unije i njegovih država članica te partnerskih zemalja temelje se na zajedničkim vrijednostima ljudskih prava, demokracije i vladavine prava, kao i na načelima vlastite odgovornosti i zajedničke odgovornosti, te na njihovom promicanju. Potpora partnerima prilagodit će se njihovom stanju razvoja te predanosti i napretku u pogledu ljudskih prava, demokracije, vladavine prava i dobrog upravljanja.

Nadalje, u odnosima s partnerskim zemljama uzimaju se u obzir njihova predanost i dostignuća u provođenju međunarodnih sporazuma i ugovornih odnosa s Unijom, uključujući u području migracije kao što je utvrđeno Sporazumom o partnerstvu AKP-EU.

5. Unija promiče učinkovitu suradnju s partnerskim zemljama i regijama u skladu s najboljom međunarodnom praksom. Kad god je to moguće, Unija usklađuje svoju potporu s nacionalnim ili regionalnim razvojnim strategijama partnera, politikama i postupcima reforme te podržava demokratsku odgovornost, kao i nacionalnu i zajedničku odgovornost. S tim ciljem ona promiče:

(a) transparentni razvojni postupak koji vodi i za koji je odgovorna partnerska zemlja ili regija, uključujući promicanje lokalne stručnosti;

(b) pristup koji se temelji na pravima, a koji obuhvaća sva ljudska prava, građanska i politička, gospodarska, socijalna i kulturna, kako bi se načela ljudskih prava uključilo u provedbu ove Uredbe, pomoglo partnerskim zemljama u provedbi njihovih međunarodnih obveza u vezi s ljudskim pravima te poduprlo nositelje prava, s naglaskom na siromašne i osjetljive skupine, u traženju njihovih prava;

(c) osnaživanje stanovništva partnerskih zemalja, uključive i participativne pristupe razvoju i široku uključenost svih segmenata društva u razvojni proces te u nacionalni i regionalni dijalog, uključujući politički dijalog. Posebna pozornost posvećuje se odgovarajućim ulogama parlamenata, lokalnih nadležnih tijela i civilnog društva, između ostalog u vezi sa sudjelovanjem, nadziranjem i odgovornošću;

(d) učinkovite načine suradnje i instrumente u skladu s najboljim praksama OECD/DAC-a, uključujući primjenu inovativnih instrumenata poput kombiniranja bespovratnih sredstava i zajmova i drugih mehanizama podjele rizika u odabranim sektorima i zemljama te angažman privatnog sektora, vodeći računa o pitanjima održivosti duga i o broju takvih mehanizama te o zahtjevima za sustavnu procjenu učinka u skladu s ciljevima ove Uredbe, posebno u vezi sa smanjenjem siromaštva i o posebnim mehanizmima za proračunsku potporu kao što su ugovori o izgradnji države. Svi programi, intervencije te načini i instrumenti suradnje prilagođavaju se posebnim okolnostima svake partnerske zemlje ili regije, s naglaskom na pristupe koji se temelje na programu, isplatu predvidivih sredstava za pomoć, mobilizaciju privatnih sredstava, uključujući sredstva lokalnog privatnog sektora, univerzalan i nediskriminirajući pristup osnovnim uslugama te na razvoj i korištenje sustava zemlje;

(e) mobilizaciju domaćih prihoda i jačanje fiskalne politike partnerskih zemalja u svrhu smanjenja siromaštva i ovisnosti o pomoći;

(f) poboljšan učinak politika i programiranja kroz koordinaciju, dosljednost i usklađivanje među donatorima kako bi se stvorila sinergija i izbjeglo preklapanje i udvostručavanje, poboljšala komplementarnost te poduprle inicijative svih donatora i kroz koordinaciju u partnerskim zemljama i regijama primjenom dogovorenih smjernica i načela najbolje prakse za koordinaciju i učinkovitost pomoći;

(g) pristupe razvoju koji se temelje na rezultatima, uključujući putem okvirâ transparentnih rezultata na razini pojedine zemlje koji se temelje, prema potrebi, na međunarodno dogovorenim ciljevima te usporedivim i spojivim pokazateljima poput milenijskih razvojnih ciljeva radi procjene i priopćivanja rezultata, uključujući izlazne podatke, ishode i učinak razvojne pomoći.

6. Unija podupire, prema potrebi, provedbu bilateralne, regionalne i multilateralne suradnje i dijaloga te razvojnu dimenziju partnerskih sporazuma i trostrane suradnje. Unija promiče suradnju jug-jug.

7. U svojim aktivnostima razvojne suradnje Unija se prema potrebi oslanja na iskustva reforme i tranzicije država članica i stečena znanja te ih dijeli.

8. Unija traži redovitu razmjenu informacija sa sudionicima u partnerstvu u skladu s člankom 4. Sporazuma o partnerstvu AKP-EU.

GLAVA II.

PROGRAMIRANJE I DODJELA SREDSTAVA

Članak 3.

Opći okvir za dodjelu sredstava

1. Na temelju kriterija utvrđenih u člancima 3., 9. i 12.c Priloga IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, Komisija određuje višegodišnju okvirnu dodjelu sredstava za svaku zemlju i regiju AKP-a te za suradnju unutar AKP-a, u financijskim granicama određenim u članku 2. Unutarnjeg sporazuma.

2. U određivanju okvirnih nacionalnih dodjela primjenjuju se različiti pristupi kako bi se partnerskim zemljama osigurala posebna, njima prilagođena suradnja koja se temelji na:

(a) njihovim potrebama;

(b) njihovim sposobnostima stvaranja financijskih sredstava i pristupa financijskim sredstvima te sposobnostima za njihovo iskorištavanje;

(c) njihovim preuzetim obvezama i uspješnosti te

(d) potencijalnom učinku pomoći Unije.

U postupku dodjele sredstava prednost imaju zemlje kojima je pomoć najviše potrebna, osobito najmanje razvijene zemlje, zemlje s niskim dohotkom i zemlje u krizi, nakon krize te u krhkom i osjetljivom stanju.

Unija će svoju pomoć prilagoditi dinamičnim mjerama usmjerenima na rezultate i specifičnima za pojedinu zemlju, kao što je navedeno u članku 7. stavku 2. u skladu sa stanjem zemlje te predanošću i napretkom u pitanjima kao što su dobro upravljanje, ljudska prava, demokracija, vladavina prava i sposobnost provođenja reformi i ispunjavanja zahtjeva i potreba ljudi.

3. Odbor ERF-a provodi razmjenu mišljenja o metodi određivanja višegodišnje okvirne dodjele sredstava iz stavka 1.

Članak 4.

Opći okvir za programiranje

1. Postupak programiranja pomoći zemljama i regijama AKP-a na temelju Sporazuma o partnerstvu AKP-EU provodi se u skladu s općim načelima navedenima u člancima od 1. do 14. Priloga IV. tom Sporazumu i u člancima 1. i 2. ove Uredbe.

2. Programiranje će se, osim u slučajevima predviđenima u stavku 3., poduzimati zajednički s predmetnom partnerskom zemljom ili regijom i sve više će se usklađivati sa strategijama partnerske zemlje ili regije za smanjenje siromaštva ili ekvivalentnim strategijama.

Unija i države članice uzajamno se savjetuju u ranoj fazi i tijekom postupka programiranja kako bi promicale usklađenost, komplementarnost i dosljednost svojih aktivnosti suradnje. To savjetovanje može dovesti do zajedničkog programiranja s državama članicama koje su lokalno zastupljene. Zajedničko programiranje trebalo bi se temeljiti na komparativnim prednostima donatora Unije. Druge države članice pozvane su dati svoj doprinos u cilju jačanja zajedničkog vanjskog djelovanja Unije.

Financijske aktivnosti EIB-a doprinose općim načelima Unije, posebno onima iz članka 21. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i ciljevima Sporazuma o partnerstvu AKP-EU kao što je smanjenje siromaštva uključivim i održivim rastom i gospodarskim, okolišnim i socijalnim razvojem. EIB i Komisija trebali bi prema potrebi težiti povećanju sinergija u postupku programiranja 11. ERF-a. S EIB-om se savjetuje u ranoj fazi o pitanjima u njegovom području stručnosti i djelovanjima u svrhu povećanja usklađenosti vanjskog djelovanja Unije.

Također se provode savjetovanja s drugim donatorima i sudionicima u razvoju, uključujući predstavnike civilnog društva te regionalna i lokalna nadležna tijela.

3. U okolnostima kao što su one navedene u članku 3. stavku 3. i članku 4. stavku 5. Priloga IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, Komisija može odrediti posebne odredbe za programiranje i provedbu razvojne pomoći samostalno upravljajući sredstvima dodijeljenima državi o kojoj je riječ, u skladu s relevantnim politikama Unije.

4. Unija će u načelu usmjeriti svoju bilateralnu pomoć na najviše tri sektora koja treba dogovoriti s partnerskim zemljama.

Članak 5.

Programski dokumenti

1. Strateški dokumenti su dokumenti koje je sastavila Unija i dotična partnerska zemlja ili regija radi pružanja dosljednog okvira politike razvojne suradnje u skladu s općom svrhom i područjem primjene, ciljevima i općim načelima Sporazuma o partnerstvu AKP-EU te u skladu s načelima utvrđenim u člancima 2., 8., i 12.a Priloga IV. tom Sporazumu.

Priprema i provedba strateških dokumenata usklađene su s načelima učinkovitosti pomoći: nacionalnom odgovornošću, partnerstvom, koordinacijom, usklađenošću, usklađenošću sa zemljom primateljicom ili regionalnim sustavima, transparentnošću, zajedničkom odgovornošću te usmjerenošću na rezultate kako je utvrđeno u članku 2. ove Uredbe. Razdoblje programiranja mora se, u načelu, uskladiti sa strateškim ciklusima partnerske zemlje.

2. Uz suglasnost dotične partnerske zemlje ili regije, strateški dokumenti ne traže se za:

(a) zemlje ili regije koje posjeduju strategiju razvoja u obliku plana razvoja ili sličnog razvojnog dokumenta koji je Komisija prihvatila kao temelj za odgovarajući višegodišnji okvirni program prilikom donošenja potonjeg dokumenta;

(b) zemlje ili regije za koje je dogovoren zajednički dokument višegodišnjeg programiranja između Unije i država članica;

(c) zemlje ili regije u kojima već postoji Zajednički okvirni dokument (JFD) koji pruža cjelovit pristup Unije odnosima s tom partnerskom zemljom ili regijom, uključujući razvojnu politiku Unije;

(d) regije koje su dogovorile strategiju s Unijom;

(e) zemlje u kojima Unija namjerava sinkronizirati svoju strategiju s novim nacionalnim ciklusom koji počinje prije 1. siječnja 2017.; u takvim slučajevima višegodišnji okvirni program za prijelazno razdoblje između 2014. i početka novog nacionalnog ciklusa sadržavat će odgovor Unije za tu zemlju.

3. Strateški dokumenti ne traže se za zemlje ili regije koje primaju početnu dodjelu iz fondova Unije u skladu s ovom Uredbom, a koja nije veća od 50 milijuna EUR za razdoblje od 2014. do 2020. U takvim slučajevima, višegodišnji okvirni programi sadržavat će odgovor Unije za te zemlje ili regije.

Ako opcije navedene u stavcima 2. i 3. nisu prihvatljive partnerskoj zemlji ili regiji, priprema se strateški dokument.

4. Osim u okolnostima iz članka 4. stavka 3., višegodišnji okvirni programi temelje se na dijalogu s partnerskom zemljom ili regijom i sastavljaju se na temelju strateških ili sličnih dokumenata navedenih u ovom članku te će biti predmetom sporazuma s dotičnom zemljom ili regijom.

U svrhu ove Uredbe, zajednički dokument višegodišnjeg programiranja predviđen ovim člankom stavkom 2. točkom (b) i usklađen s načelima i uvjetima utvrđenima u ovom stavku, uključujući okvirnu dodjelu sredstava, može se u skladu s postupkom određenim u članku 14. smatrati višegodišnjim okvirnim programom u dogovoru s partnerskom zemljom ili regijom.

5. U višegodišnjim okvirnim programima određuju se prioritetni sektori odabrani za financiranje sredstvima Unije, posebni ciljevi, očekivani rezultati, pokazatelji uspješnosti i okvirna dodjela financijskih sredstava, sveukupno i po prioritetnim područjima. U njima se također objašnjava kako će predloženi programi doprinijeti cjelokupnoj strategiji zemlje navedenoj u ovom članku te kako će doprinijeti provedbi Plana za promjenu.

U skladu s načelima učinkovitosti pomoći, strategijom o suradnji unutar AKP-a izbjegava se fragmentacija i osigurava komplementarnost i stvarna dodana vrijednost programima zemalja i regionalnim programima.

6. Osim programskih dokumenata za zemlje i regije, Komisija i AKP preko tajništva AKP-a zajednički sastavljaju strateški dokument o suradnji unutar AKP-a i pripadajući višegodišnji okvirni program, u skladu s načelima uspostavljenima u člancima od 12. do 14. Priloga IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

7. Posebne odredbe iz članka 4. stavka 3. mogu biti u obliku posebnih programa potpore, uzimajući u obzir posebne okolnosti iz članka 6. stavka 1.

Članak 6.

Programiranje za zemlje i regije u krizi, postkriznom ili nestabilnom stanju

1. Pri sastavljanju programskih dokumenata za zemlje i regije u krizi, postkriznom ili nestabilnom stanju ili sklone prirodnim katastrofama, u obzir se uzima ranjivost, posebne potrebe i okolnosti stanovništva, zemalja ili regija o kojima je riječ.

Unija ostaje u cijelosti predan provođenju Novog dogovora za angažman u nestabilnim državama i njegovih načela, uključujući usredotočenjem na pet ciljeva za mir i izgradnju države, osiguravanjem lokalne odgovornosti i detaljnim usklađivanjem s nacionalnim planovima razvijenima kao dio provedbe Novog dogovora.

Odgovarajuća pažnja pridat će se sprečavanju i rješavanju sukoba, izgradnji države i uspostavi mira, mjerama pomirenja i obnove nakon sukoba usmjeravajući se posebno na uključivu i zakonitu politiku, sigurnost, pravdu, gospodarske temelje i izgradnju kapaciteta za odgovorno i pravedno pružanje usluga. Posebna pažnja pridat će se ulozi žena i perspektivi djece u tim procesima.

Kada su partnerske zemlje ili regije izravno uključene u krizu, postkrizno ili nestabilno stanje, ili su njima zahvaćene, poseban naglasak stavlja se na jaču koordinaciju potpore, oporavka i razvoja svih relevantnih subjekata, uključujući političke inicijative, kako bi se pomogao prijelaz iz izvanredne situacije u fazu razvoja. Programiranjem za zemlje i regije u stanju nestabilnosti ili one koje redovito podliježu prirodnim katastrofama osigurava njihova spremnost za katastrofu i prevencija te upravljanje posljedicama takvih katastrofa, te rješava osjetljivost na šokove i jača otpornost.

2. Za zemlje ili regije koje proživljavaju krizu, postkrizna ili nestabilna stanja može se provesti *ad hoc* preispitivanje njihove strategije suradnje. Nakon takvih preispitivanja može se predložiti posebna i prilagođena strategija kako bi se osigurao prijelaz prema dugoročnoj suradnji i razvoju, promičući bolju koordinaciju i prijelaz između humanitarnih i razvojnih instrumenata politike.

Članak 7.

Odobravanje i izmjena programskih dokumenata

1. Programski dokumenti i u njima navedene okvirne dodjele odobrava Komisija u skladu s postupkom određenim u članku 14.

Istodobno s dostavom programskih dokumenata Odboru ERF-a, Komisija ih također dostavlja za informaciju Zajedničkoj parlamentarnoj skupštini, u potpunosti poštujući postupak odlučivanja u skladu s glavom IV. ove Uredbe.

Programske dokumente naknadno potvrđuje dotična država ili regija AKP-a kako je navedeno u Prilogu IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. Zemlje ili regije bez potpisanog programskog dokumenta ostaju prihvatljive za financiranje pod uvjetima utvrđenima u članku 4. stavku 3. ove Uredbe.

2. Strateški dokumenti i višegodišnji okvirni programi, uključujući u njima navedene okvirne dodjele, mogu se prilagoditi uzimajući u obzir preispitivanja predviđena člancima 5., 11. i 14. Priloga IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

U skladu s odredbama članka 2. stavka 4. i članka 3. stavka 2. ove Uredbe i oslanjajući se na prethodni ERF i druga iskustva stečena u vezi s poticajima, uključujući i pouke izvučene u vezi s tim, okvirne dodjele za pojedinačne zemlje mogu se nadopuniti, između ostalog, mehanizmom koji se temelji na uspješnosti. U tom pogledu, potvrđujući posebno postupanje s nestabilnim i osjetljivim državama kako bi se osiguralo da se njihove posebne potrebe primjereno uzimaju u obzir, sredstva, ako je moguće do visine tranše za poticanje upravljanja u okviru 10. ERF-a, moraju biti dostupna kako bi se pružili poticaji za reforme usmjerene na rezultate u skladu s Planom za promjenu te za ispunjavanje obveza utvrđenih u Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. Odbor ERF-a u skladu s člankom 14. stavkom 2. ove Uredbe, provodi razmjenu mišljenja o mehanizmu koji se temelji na uspješnosti.

3. Postupak određen u članku 14. primjenjuje se i na značajne izmjene koje imaju učinak bitne izmjene strategije, programskih dokumenata i/ili programibilne dodjele sredstava. Dotična država ili regija AKP-a prema potrebi naknadno prihvaća odgovarajuće dopune programskim dokumentima.

4. Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti, kao što su krize ili izravne prijetnje demokraciji, vladavini prava, ljudskim pravima ili temeljnim slobodama, uključujući i slučajeve navedene u članku 6. stavku 2., moguće je primijeniti postupak iz članka 14. stavka 4. radi izmjene programskih dokumenata iz članka 5.

GLAVA III.

PROVEDBA

Članak 8.

Opći okvir za provedbu

Provedba pomoći zemljama i regijama AKP-a kojom upravljaju Komisija i EIB na temelju Sporazuma o partnerstvu AKP-EU provodi se u skladu s Financijskom uredbom iz članka 10. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma („Financijska uredba ERF-a").

Članak 9.

Usvajanje programâ djelovanja, pojedinačnih mjera i posebnih mjera

1. Komisija usvaja godišnje programe djelovanja na temelju okvirnih programskih dokumenata iz članka 5.

U slučaju ponavljajućih djelovanja, ona može usvojiti i višegodišnje programe djelovanja za razdoblje do tri godine.

Ako je potrebno i opravdano, djelovanje može biti usvojeno kao pojedinačna mjera prije ili poslije usvajanja godišnjih ili višegodišnjih programa djelovanja.

2. Programe djelovanja i pojedinačne mjere sastavlja Komisija s partnerskom zemljom ili regijom, uključujući države članice koje su lokalno zastupljene i prema potrebi u koordinaciji s drugim donatorima, posebno u slučajevima zajedničkog programiranja, te EIB-om. Države članice koje nisu lokalno zastupljene bit će obaviještene o aktivnostima u tom području.

Programi djelovanja sadržavaju poseban opis svake predviđene aktivnosti. U tom opisu navode se ciljevi koji se žele postići, očekivani rezultati i glavne aktivnosti.

U opisu se utvrđuju očekivani rezultati s obzirom na izlazne podatke, ishode i učinke, s kvantificiranim ili kvalificiranim ciljevima, te pružaju objašnjenja o vezama između svakog, kao i s ciljevima postavljenima u višegodišnjem okvirnom programu. Izlazni podaci i u načelu ishodi imaju posebne, mjerljive i realne pokazatelje, s osnovnim postavkama i vremenski ograničenim referentnim vrijednostima, usklađeni su s izlaznim podacima partnerske zemlje ili regije i referentnim vrijednostima u najvećoj mogućoj mjeri. Gdje je to važno, provodi se analiza troškova i koristi.

U opisu se navode rizici, prema potrebi s prijedlozima za njihovo smanjenje, analiza okolnosti i ključnih dionika u konkretnom sektoru, metode provedbe, proračun i okvirni raspored te, u slučaju proračunske potpore, kriteriji za isplatu, uključujući moguće promjenjive tranše. U njemu se također određuju sve povezane mjere potpore i dogovori za praćenje, reviziju i ocjenjivanje.

Prema potrebi u opisu se navodi komplementarnost s postojećim ili planiranim aktivnostima EIB-a u partnerskoj zemlji ili regiji.

3. U slučajevima iz članka 4. stavka 3. i u slučajevima nepredviđenih i valjano utemeljenih potreba ili izvanrednih okolnosti, Komisija može usvojiti posebne mjere, uključujući mjere radi olakšanja prijelaza s pomoći u nuždi na dugoročne razvojne aktivnosti ili mjere kako bi se ljude bolje pripremilo na suočavanje s opetovanim krizama.

4. Programe djelovanja i pojedinačne mjere navedene u stavku 1. za koje financijska pomoć Unije premašuje 5 milijuna EUR te posebne mjere za koje financijska pomoć Unije premašuje 10 milijuna EUR usvaja Komisija u skladu s postupkom određenim u članku 14. ove Uredbe. Taj postupak nije potreban za programe djelovanja i mjere ispod tih pragova te za njihove neznatne izmjene. Neznatne izmjene su tehnička usklađenja poput produžetka razdoblja provedbe, preraspodjele sredstava unutar predviđenog proračuna ili povećanje ili smanjenje proračuna za manje od 20 % od početnog proračuna, ali ne prelazeći 10 milijuna EUR, pod uvjetom da te izmjene ne utječu znatno na ciljeve početnog programa djelovanja ili mjere. U takvim slučajevima programe djelovanja i mjere te njihove neznatne izmjene usvaja Komisija koja o tome obavješćuje Odbor ERF-a u roku od mjesec dana od njihova usvajanja.

Svaka država članica može zahtijevati povlačenje projekta ili programa iz programa djelovanja podnesenog Odboru ERF-a u skladu s postupkom iz članka 14. ove Uredbe. Ako taj zahtjev podrži blokirajuća manjina država članica kako je utvrđeno u članku 8. stavku 3. u vezi s člankom 8. stavkom 2. Unutarnjeg sporazuma, program djelovanja Komisija usvaja bez dotičnog projekta ili programa. Osim ako Komisija, u skladu s mišljenjima država članica u Odboru ERF-a, ne želi nastaviti s povučenim projektom ili programom, on se u kasnijem razdoblju ponovno podnosi Odboru ERF-a izvan programa djelovanja u obliku pojedinačne mjere koju potom usvaja Komisija u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14. ove Uredbe.

Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti poput kriza, prirodnih katastrofa ili katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem ili izravnih prijetnji demokraciji, vladavini prava, ljudskim pravima ili temeljnim slobodama, Komisija može usvojiti pojedinačne ili posebne mjere ili izmjene postojećih programa djelovanja i mjera u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 4. ove Uredbe.

5. Komisija usvaja posebne programe djelovanja za rashode potpore iz članka 6. Unutarnjeg sporazuma u skladu s postupkom određenim u članku 14. ove Uredbe. Sve promjene programa djelovanja za rashode potpore usvajaju se u skladu s istim postupkom.

6. Odgovarajuća analiza okoliša, uključujući s obzirom na klimatske promjene, biološku raznolikost i povezane društvene učinke, poduzima se na razini projekta, prema potrebi uključujući procjenu utjecaja na okoliš (EIA) za ekološki osjetljive projekte, posebno ako postoji vjerojatnost da imaju značajne nepovoljne učinke na okoliš i/ili društvo koji su osjetljivi, raznoliki ili nezabilježeni. Taj se pregled odvija u skladu s međunarodno priznatim praksama. Gdje je to važno, pri provedbi sektorskih programa koriste se strateške procjene utjecaja na okoliš (SEA). Osigurava se da su zainteresirani dionici uključeni u procjene utjecaja na okoliš te javni pristup rezultatima.

Članak 10.

Dodatni doprinosi država članica

1. Države članice mogu na vlastitu inicijativu osigurati Komisiji ili EIB-u dobrovoljne doprinose u skladu s člankom 1. stavkom 9. Unutarnjeg sporazuma kako bi doprinijele postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu AKP-EU izvan okvira zajedničkog sufinanciranja. Takvi doprinosi ne utječu na sveukupnu dodjelu sredstava u okviru 11. ERF-a. S njima se postupa na jednak način kao i s redovitim doprinosima država članica iz članka 1. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma, osim u slučaju odredaba u člancima 6. i 7. Unutarnjeg sporazuma za koje se mogu utvrditi posebni dogovori u bilateralnom sporazumu o doprinosima.

2. Namjenska raspodjela provodi se samo u valjano utemeljenim okolnostima, na primjer u odgovoru na izvanredne prilike iz članka 4. stavka 3. U tom slučaju dobrovoljni doprinosi povjereni Komisiji tretiraju se kao namjenski prihodi u skladu s Financijskom uredbom ERF-a.

3. Dodatna sredstva uključuju se u postupak programiranja i revizije te u godišnje programe djelovanja, pojedinačne mjere i posebne mjere iz ove Uredbe i odražavaju odgovornost partnerske zemlje ili regije.

4. Svaku nastalu promjenu u programima djelovanja, pojedinačnim mjerama ili posebnim mjerama usvaja Komisija u skladu s člankom 9.

5. Države članice koje povjeravaju Komisiji ili EIB-u dodatne dobrovoljne doprinose kako bi se doprinijelo postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu AKP-EU unaprijed obavješćuju Vijeće i Odbor ERF-a ili Odbor IF-a o tim doprinosima.

Članak 11.

Porezi, pristojbe i davanja

Pomoć Unije ne uzrokuje niti pokreće naplatu posebnih poreza, pristojbi ili davanja.

Ne dovodeći u pitanje članak 31. Priloga IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, takvi porezi, pristojbe i davanja mogu biti prihvatljivi pod uvjetima utvrđenima u Financijskoj uredbi ERF-a.

Članak 12.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere i osigurava da su, pri provedbi djelovanja financiranih na temelju ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i bilo koje druge nezakonite aktivnosti učinkovitim provjerama te, ako se otkriju nepravilnosti, naplatom, ili prema potrebi, povratom iznosâ koji su pogrešno isplaćeni i, prema potrebi, učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim administrativnim i financijskim kaznama.

2. Komisija ili njezini predstavnici te Revizorski sud ovlašteni su za provedbu revizije ili, u slučaju međunarodnih organizacija, za provjeru u skladu sa sporazumima sklopljenima s njima i provjeru, na temelju dokumenata i terenskih provjera, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvođača i podizvođača koji su primili sredstva Unije na temelju ove Uredbe.

3. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) te Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ([2]) radi utvrđivanja je li došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti koja utječe na financijske interese Unije u vezi sa sporazumom o bespovratnim sredstvima, odlukom o bespovratnim sredstvima ili ugovorom financiranim na temelju ove Uredbe.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o bespovratnim sredstvima te odluke o bespovratnim sredstvima koji proizlaze iz provedbe ove Uredbe sadrže odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija, provjera i inspekcija na terenu u skladu s njihovim nadležnostima.

Članak 13.

Pravila o nacionalnosti i podrijetlu za javnu nabavu, bespovratna sredstva i druge postupke dodjele

Pravila o nacionalnosti i podrijetlu za javnu nabavu, bespovratna sredstva i druge postupke dodjele određena su u članku 20. Priloga IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

GLAVA IV.

POSTUPCI ODLUČIVANJA

Članak 14.

Odgovornosti Odbora ERF-a

1. Odbor ERF-a osnovan člankom 8. Unutarnjeg sporazuma daje svoje mišljenje u skladu s postupkom određenim u stavcima 3. i 4. ovog članka.

Promatrač EIB-a sudjeluje u radu Odbora ERF-a u pogledu pitanja koja se odnose na EIB.

2. Zadaće Odbora ERF-a obuhvaćaju odgovornosti utvrđene u glavama II. i III. ove Uredbe:

(a) programiranje pomoći Unije u okviru 11. ERF-a i preispitivanje programiranja posebno u odnosu na nacionalne i regionalne strategije te strategije unutar AKP-a i

(b) praćenje provedbe i procjene pomoći Unije, između ostaloga s obzirom na učinak pomoći na smanjenje siromaštva, sektorske aspekte, međusektorske probleme, funkcioniranje koordinacije na terenu s državama članicama i drugim donatorima te napredak u načelima učinkovitosti pomoći iz članka 2.

([1]) Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

([2]) Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Za programe proračunskih potpora o kojima je Odbor ERF-a izrazio pozitivno mišljenje, ali koji su obustavljeni tijekom provedbe, Komisija unaprijed izvješćuje Odbor o obustavi i naknadnoj odluci o nastavku isplata.

Svaka država članica može u svakom trenutku zatražiti od Komisije da osigura Odboru ERF-a informacije te da održi razmjenu mišljenja o pitanjima povezanima sa zadaćama iz ovog stavka. Takva razmjena mišljenja može dovesti do sastavljanja preporuka država članica, koje Komisija uzima u obzir.

3. Kada je zatraženo mišljenje Odbora ERF-a, predstavnik Komisije Odboru ERF-a dostavlja nacrt mjera koje treba poduzeti u rokovima određenim u Odluci Vijeća o pravilima i postupcima Odbora ERF-a iz članka 8. stavka 5. Unutarnjeg sporazuma. Odbor ERF-a donosi mišljenje u roku koji predsjednik može utvrditi u skladu sa žurnošću predmeta koji ne smije biti dulji od 30 dana. EIB sudjeluje u razmjeni mišljenja. Mišljenje se usvaja kvalificiranom većinom određenom u članku 8. stavku 3. Unutarnjeg sporazuma na temelju glasova država članica ponderiranih na način određen u članku 8. stavku 2. Unutarnjeg sporazuma.

Kada Odbor ERF-a usvoji mišljenje, Komisija usvaja mjere koje se primjenjuju bez odlaganja.

Međutim, ako te mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora ERF-a, Komisija o tim mjerama odmah obavješćuje Vijeće. U tom slučaju, Komisija odgađa primjenu mjera za razdoblje koje u načelu ne prelazi 30 dana od dana takve obavijesti, ali koje se može produljiti za razdoblje do 30 dana u iznimnim prilikama. Vijeće tijekom tog razdoblja može istom kvalificiranom većinom kao Odbor ERF-a donijeti drukčiju odluku.

4. Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti kao što je navedeno u članku 7. stavku 4. i članku 9. stavku 4., Komisija usvaja mjere koje primjenjuje odmah, bez prethodnog podnošenja Odboru ERF-a, a one ostaju na snazi za vrijeme trajanja usvojenog ili izmijenjenog dokumenta, programa djelovanja ili mjere.

Najkasnije 14 dana nakon njihova usvajanja predsjednik podnosi mjere Odboru ERF-a kako bi dobio njegovo mišljenje.

U slučaju da Odbor ERF-a dostavi negativno mišljenje u skladu s ovim člankom stavkom 3., Komisija odmah ukida usvojene mjere u skladu s prvim podstavkom ovog stavka.

Članak 15.

Instrument mirovne pomoći za Afriku

U okvirnim programima unutar AKP-a namjenski se raspoređuje financiranje za instrument mirovne pomoći za Afriku. To financiranje može se nadopuniti regionalnim okvirnim programima. Poseban postupak primjenjuje se kako slijedi:

(a) na zahtjev Afričke unije, potvrđen od Odbora veleposlanika država AKP-a, Komisija priprema višegodišnje programe djelovanja u kojima se određuju ciljevi koje treba ispuniti, područje primjene i priroda mogućih intervencija te provedbeni dogovori; dogovoreni format za izvješćivanje utvrđuje se na interventnoj razini. U prilogu svakog programa djelovanja opisuju se posebni postupci za odlučivanje za svaku moguću vrstu intervencije u skladu s njezinom prirodom, veličinom i žurnošću;

(b) o programima djelovanja, uključujući prilog iz točke (a), i svim njihovim izmjenama raspravljaju relevantne pripremne radne skupine Vijeća te Politički i sigurnosni odbor te ih odobrava Coreper kvalificiranom većinom kako je utvrđeno u članku 8. stavku 3. Unutarnjeg sporazuma prije nego ih usvoji Komisija;

(c) programi djelovanja, isključujući prilog iz točke (a), temelj su financijskog sporazuma koji trebaju sklopiti Komisija i Afrička unija;

(d) svaka intervencija koju treba provesti na temelju sporazuma o financiranju podložna je prethodnom odobrenju Političkog i sigurnosnog odbora; relevantne pripremne radne skupine Vijeća pravodobno se obavješćuju ili se, barem kada se trebaju financirati nova djelovanja za podršku miru, a prije njihova dostavljanja Političkom i sigurnosnom odboru, s njima savjetuje u skladu s posebnim postupcima odlučivanja iz točke (a) kako bi se osiguralo da se, osim vojne i sigurnosne dimenzije, u obzir uzmu razvojni i financijski aspekti predviđenih mjera. Ne dovodeći u pitanje financiranje djelovanja za podršku miru, posebna se pozornost pridaje aktivnostima koje su priznate kao ODA;

(e) Komisija jednom godišnje na zahtjev Vijeća ili Odbora ERF-a sastavlja izvješće o radu u pogledu uporabe sredstava radi informiranja Vijeća i Odbora ERF-a, praveći razliku između preuzetih obveza i isplata u okviru ODA-e i onih izvan okvira ODA-e.

Na kraju prvog višegodišnjeg programa djelovanja, Unija i njezine države članice preispitat će rezultate i postupke instrumenta mirovne pomoći za Afriku i raspravit će o mogućnostima u pogledu budućeg financiranja. U tom kontekstu te kako bi instrument mirovne pomoći za Afriku postavila na čvršće temelje, Unija i njezine države članice održat će rasprave o pitanju financiranja djelovanja za podršku miru, uključujući ona koja se financiraju iz ERF-a, te o pitanju održive potpore Unije afričkim djelovanjima za podršku miru nakon 2020. Uz to, Komisija će provesti procjenu instrumenta najkasnije 2018.

Članak 16.

Odbor instrumenta pomoći ulaganju

1. Odbor instrumenta pomoći ulaganju (IF) osnovan pod pokroviteljstvom EIB-a u skladu s člankom 9. Unutarnjeg sporazuma čine predstavnici država članica i predstavnik Komisije. Promatrač iz Glavnog tajništva Vijeća i promatrač iz Europske službe za vanjsko djelovanje pozvani su na sudjelovanje. Svaka država članica, kao i Komisija, imenuje po jednog predstavnika i jednog zamjenika. S ciljem održavanja kontinuiteta, predsjednika Odbora IF-a biraju članovi Odbora IF-a između sebe na razdoblje od dvije godine. EIB Odboru osigurava usluge tajništva i potpore. Glasuju isključivo članovi Odbora IF-a koje su odredile države članice ili njihovi zamjenici.

Vijeće jednoglasno donosi poslovnik Odbora IF-a na temelju prijedloga koji sastavlja EIB nakon savjetovanja s Komisijom.

Odbor IF-a odlučuje kvalificiranom većinom. Glasovi se ponderiraju kako je utvrđeno u članku 8. Unutarnjeg sporazuma.

Odbor IF-a sastaje se najmanje četiri puta godišnje. Dodatni sastanci mogu se sazvati na zahtjev EIB-a ili članova Odbora IF-a, kako je određeno u poslovniku. Pored toga, Odbor IF-a može dati mišljenje pisanim postupkom u skladu s poslovnikom.

2. Odbor IF-a odobrava:

(a) operativne smjernice o provedbi IF-a;

(b) investicijske strategije i poslovne planove IF-a, uključujući pokazatelje uspješnosti, na temelju ciljeva Sporazuma o partnerstvu AKP-EU i općih načela razvojne politike Unije;

(c) godišnja izvješća IF-a;

(d) svaki dokument opće politike, uključujući izvješća o procjeni, u vezi s IF-om.

3. Odbor IF-a daje mišljenje o:

(a) prijedlozima za dodjelu kamatne subvencije na temelju članka 2. stavka 7. i članka 4. stavka 2. točke (b) Priloga II. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. U tim slučajevima Odbor IF-a također donosi mišljenje o uporabi takvih kamatnih subvencija;

(b) prijedlozima za ulaganje IF-a za svaki projekt u pogledu kojeg je Komisija dala negativno mišljenje;

(c) drugim prijedlozima koji se odnose na IF, a koji se temelje na općim načelima određenim u operativnim smjernicama IF-a;

(d) prijedlozima koji se odnose na izradu EIB-ova okvira za mjerenje rezultata u mjeri u kojoj je taj okvir primjenjiv na aktivnosti na temelju Sporazuma o partnerstvu AKP-EU.

Kako bi se pojednostavio postupak odobrenja za male aktivnosti, Odbor IF-a može dati povoljno mišljenje o prijedlozima EIB-a za globalnu dodjelu (kamatne subvencije, tehnička pomoć) ili za globalno odobrenje (pozajmice, kapital), koje potom EIB bez daljnjeg mišljenja Odbora IF-a i/ili Komisije može dalje dodijeliti pojedinim projektima u skladu s kriterijima određenim u globalnoj dodjeli ili odobrenju, uključujući najveću daljnju dodjelu po projektu.

Pored toga, upravljačka tijela EIB-a mogu s vremena na vrijeme tražiti da Odbor IF-a donese mišljenje o svim financijskim prijedlozima ili o određenim kategorijama financijskih prijedloga.

4. EIB pravodobno dostavlja Odboru IF-a sve predmete koji zahtijevaju odobrenje ili mišljenje Odbora IF-a, kako je predviđeno u stavcima 2. i 3. Svi prijedlozi dostavljeni Odboru IF-a na mišljenje daju se u skladu s relevantnim kriterijima i načelima određenim u operativnim smjernicama IF-a.

5. EIB blisko surađuje s Komisijom i prema potrebi usklađuje svoje aktivnosti s drugim donatorima. EIB osobito:

(a) priprema ili revidira zajednički s Komisijom operativne smjernice IF-a iz stavka 2. točke (a). EIB se smatra odgovornim za usklađivanje sa smjernicama i osigurava usklađenost projekata koje podupire s međunarodnim socijalnim i okolišnim standardima te njihovu koherentnost s ciljevima Sporazuma o partnerstvu AKP-EU i s općim načelima razvojne politike Unije i s relevantnim nacionalnim i regionalnim strategijama suradnje;

(b) traži mišljenje Komisije pri pripremi investicijskih strategija, poslovnih planova i dokumenata opće politike;

(c) obavješćuje Komisiju o projektima kojima upravlja u skladu s člankom 18. stavkom 1. U fazi procjene projekta EIB zahtijeva mišljenje Komisije o njegovoj usklađenosti s relevantnom nacionalnom strategijom za suradnju ili regionalnom strategijom za suradnju ili, ovisno o slučaju, s općim ciljevima IF-a;

(d) osim kamatnih subvencija koje pripadaju globalnoj dodjeli iz stavka 3. točke (a), također traži suglasnost Komisije u fazi procjene projekta o svim prijedlozima dostavljenima Odboru IF-a za kamatne subvencije u pogledu njihove usklađenosti s člankom 2., stavkom 7. i člankom 4. stavkom 2. Priloga II. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU te s kriterijima određenim u operativnim smjernicama IF-a.

Ako Komisija u roku od tri tjedna od podnošenja prijedloga ne dostavi negativno mišljenje o tom prijedlogu, smatra se da je dala povoljno mišljenje ili da je suglasna s prijedlogom. U vezi s mišljenjima za financijske projekte ili projekte javnoga sektora i suglasnosti za kamatne subvencije, Komisija može tražiti da joj se konačni projektni prijedlog dostavi na mišljenje ili odobrenje dva tjedna prije dostave Odboru IF-a.

6. EIB ne nastavlja s djelovanjem iz stavka 3. točaka (a), (b) i (c) ako Odbor IF-a nije dao povoljno mišljenje.

Nakon dobivanja povoljnog mišljenja Odbora IF-a, EIB odlučuje o prijedlogu u skladu sa svojim procedurama. Posebno može odlučiti prekinuti aktivnosti u vezi s prijedlogom. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o slučajevima u kojima je odlučio ne nastaviti aktivnosti u vezi s prijedlogom.

Za zajmove iz vlastitih sredstava i za ulaganja IF-a za koje nije potrebno mišljenje Odbora IF-a, EIB odlučuje o prijedlogu u skladu s vlastitim postupcima, a u slučaju IF-a u skladu s operativnim smjernicama IF-a i investicijskim strategijama koje je odobrio Odbor IF-a.

Neovisno o negativnom mišljenju Odbora IF-a o prijedlogu za dodjelu kamatne subvencije, EIB može odobriti dotični zajam bez povlastice kamatne subvencije. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o svim slučajevima kada odluči tako odobriti zajam.

EIB, podložno uvjetima određenim u operativnim smjernicama IF-a i uvjetu da ključni cilj dotičnog zajma ili ulaganja IF-a ostane nepromijenjen, može odlučiti izmijeniti uvjete za zajam IF-a ili ulaganje o kojem je Odbor IF-a dao povoljno mišljenje u skladu sa stavkom 3. ili bilo koji zajam za koji je Odbor IF-a dao povoljno mišljenje u vezi s kamatnim subvencijama. EIB posebno može odlučiti povećati iznos zajma ili ulaganja IF-a za do 20 %.

Takvo povećanje za projekte s kamatnim subvencijama iz članka 2. stavka 7. Priloga II. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU može rezultirati razmjernim povećanjem vrijednosti kamatne subvencije. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o svim slučajevima takvog djelovanja. Ako je za projekte na temelju članka 2. stavka 7. Priloga II. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU zatraženo povećanje vrijednosti subvencije, Odbor IF-a mora dostaviti mišljenje prije daljnjeg djelovanja EIB-a.

7. EIB upravlja ulaganjima IF-a i svim sredstvima na računu IF-a u skladu s ciljevima Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. EIB posebno može sudjelovati u upravljačkim i nadzornim tijelima pravnih osoba u koja je uložen IF te se u skladu s operativnim smjernicama IF-a može nagoditi, može ukinuti i izmijeniti prava na temelju IF-a.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

Sudjelovanje treće zemlje ili regije

Kako bi se osigurala koherentnost i učinkovitost pomoći Unije, Komisija može odlučiti da su zemlje u razvoju koje ne pripadaju AKP-u i regionalna integracijska tijela u kojima sudjeluje AKP koja promiču regionalnu suradnju i integraciju, a koji su prihvatljivi za pomoć Unije u okviru drugih financijskih instrumenata Unije za vanjsko djelovanje, prihvatljivi za sredstva iz članka 1. stavka 2. točke (a) podtočke i. Unutarnjeg sporazuma, u slučaju da je dotični projekt ili program regionalne ili prekogranične prirode i usklađen s člankom 6. Priloga IV. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. Prekomorske zemlje i područja koji ostvaruju pravo na pomoć Unije na temelju Odluke Vijeća 2013/755/EU te najudaljenije regije Unije mogu također sudjelovati u projektima ili programima regionalne suradnje; financiranje kojim se omogućuje sudjelovanje tih područja ili najudaljenijih regija nadopunjuje sredstva iz članka 1. stavka 2. točke (a) podtočke i. Unutarnjeg sporazuma. Cilj jače suradnje među državama članicama, najudaljenijim regijama Unije, PZP-ovima i državama AKP-a trebao bi se uzeti u obzir i, prema potrebi, trebaju se uspostaviti koordinacijski mehanizmi. Osiguravanje tih sredstava i vrsta financiranja iz Uredbe Vijeća (EU) 2015/323 [1] može se odrediti u strateškim dokumentima, višegodišnjim okvirnim programima te u programima djelovanja i mjerama iz članka 9. ove Uredbe.

Članak 18.

Praćenje, izvješćivanje i procjena pomoći ERF-a

1. Komisija i EIB redovito prate svoja financirana djelovanja i mjere te provjeravaju napredak prema postizanju očekivanih rezultata. Komisija također provodi procjenu učinka i učinkovitosti svojih sektorskih politika i djelovanja te učinkovitosti programiranja, prema potrebi putem neovisnih vanjskih procjena. Uzimaju se u obzir preporuke Vijeće za provedbu neovisnih vanjskih procjena. Procjene bi se trebale temeljiti na načelima dobre prakse OECD-DAC-a te se njima nastoji utvrditi jesu li posebni ciljevi ostvareni, uzimajući u obzir ravnopravnost spolova, te oblikovati preporuke i osigurati dokaze kako bi se olakšalo učenje radi poboljšanja budućih aktivnosti. Te se procjene provode na temelju prethodno definiranih, jasnih i transparentnih pokazatelja te, prema potrebi, pokazatelja koji su specifični za pojedinu zemlju i mjerljivi.

EIB periodično obavješćuje Komisiju i države članice o provedbi projekata financiranih iz sredstava u okviru 11. ERF-a kojima upravlja, slijedeći postupke određene u operativnim smjernicama IF-a.

2. Komisija u informativne svrhe šalje svoja izvješća o procjeni, zajedno s odgovorom službi na glavne preporuke, državama članicama, putem Odbora ERF-a, te EIB-u. Na zahtjev države članice u Odboru ERF-a može se raspravljati o svim procjenama, uključujući preporuke i daljnja postupanja. U tim će slučajevima Komisija nakon godinu dana izvijestiti Odbor ERF-a o provedbi dogovorenih daljnjih postupanja. Rezultati se zatim ponovno uvrštavaju u planiranje programa i dodjelu sredstava.

3. Komisija u prikladnoj mjeri uključuje sve relevantne dionike u fazu procjene pomoći Unije predviđene ovom Uredbom te prema potrebi može nastojati provesti zajedničke procjene u suradnji s državama članicama, drugim donatorima i razvojnim partnerima.

4. Komisija ispituje napredak u provedbi 11. ERF-a, uključujući višegodišnje okvirne programe, a počevši od 2016. Vijeću dostavlja godišnje izvješće o provedbi. Izvješće će uključivati analizu ključnih izlaznih podataka i ishoda te, kad god je moguće, doprinos financijske pomoći Unije učincima. U tu svrhu izradit će se okvir rezultata. To izvješće također se šalje Europskom parlamentu, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija.

[1] Uredba Vijeća (EU) 2015/323 od o financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 11. europski razvojni fond (vidi stranicu 17 ovog Službenog lista).

5. Godišnje izvješće također sadrži informacije koje se odnose na prethodnu godinu o financiranim mjerama, rezultatima praćenja i procjene, ulozi relevantnih razvojnih partnera te o izvršenju obveza i odobrenih sredstava za plaćanje podijeljenih prema zemlji, regiji i sektoru suradnje. Ono također sadrži kvalitativnu analizu prvotno predviđenih i ostvarenih rezultata koja se temelji, između ostalog, na podacima iz sustavâ praćenja, te naknadno praćenje stečenih iskustava.

6. U izvješću se upotrebljavaju, koliko je to moguće, konkretni i mjerljivi pokazatelji njezine uloge pri postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Izvješće također odražava glavna stečena iskustva i daljnja postupanja na temelju preporuka procjena iz prethodnih godina. U izvješću se također procjenjuje, kada je to moguće i važno, poštovanje načela učinkovitosti pomoći, uključujući za inovativne financijske instrumente.

7. Unija i države članice provode, najkasnije do kraja 2018., pregled uspješnosti, ocjenjujući do kojeg su stupnja ostvarene obveze i isplate te rezultate i učinak osigurane pomoći na temelju izlaznih podataka, ishoda i pokazatelja učinka kojima se mjeri učinkovitost uporabe sredstava kao i učinkovitost ERF-a. Taj pregled također obuhvaća doprinos financiranih mjera ostvarenju ciljeva Sporazuma o partnerstvu AKP-EU te prioritetima Unije kako su navedeni u Planu za promjenu. Izvješće se sastavlja na temelju prijedloga Komisije.

8. EIB Odboru IF-a pruža informacije o napretku u postizanju ciljeva IF-a. U skladu s člankom 6.b Priloga II. Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, ukupna uspješnost IF-a podložna je zajedničkoj provjeri sredinom i krajem 11. ERF-a. Srednjoročno preispitivanje provodi neovisni vanjski stručnjak u suradnji s EIB-om i ono se dostavlja na raspolaganje Odboru IF-a.

Članak 19.

Rashodi djelovanja u vezi s klimom i bioraznolikošću

Godišnja procjena sveukupnog troška u odnosu na djelovanja u vezi s klimom i bioraznolikošću provodi se na temelju usvojenih okvirnih programskih dokumenata. Sredstva dodijeljena u kontekstu ERF-a podliježu sustavu godišnjeg praćenja koji se temelji na metodologiji OECD-a („Rio markeri"), ne isključujući primjenu preciznijih metodologija ondje gdje su dostupne, integriranih u postojeće metodologije za upravljanje učinkom programâ Unije, kako bi se odredili rashodi povezani s djelovanjem u vezi s klimom i bioraznolikošću na razini programa djelovanja, pojedinačnih i posebnih mjera iz članka 9. i zabilježenih u procjenama i godišnjim izvješćima.

Članak 20.

Europska služba za vanjsko djelovanje

Ova Uredbe primjenjuje se u skladu s Odlukom 2010/427/EU.

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu, 2. ožujka 2015.

Za Vijeće

Predsjednica

D. REIZNIECE-OZOLA